

COMENTARIS DECRET D'ORIENTACIÓ

El decret parla en diverses ocasions de l'**orientació personalitzada** de tot l'alumnat i, una de les propostes perquè això sigui possible és la de la cotutoria. Penso que cal reformular aquest concepte dins el decret, sobretot a l'article 8 i especificar-ne la definició.

Si parlem de **docents orientadors**, caldria especificar què significa la **cotutoria** i quina responsabilitat s'en deriva. Tenim clar la figura del tutor de grup, però la cotutoria queda en un segon terme i sense "remuneració" o reconeixement per part del Departament com tal. La meua proposta és que per tal de tirar endavant amb una acció orientadora i personalitzada de tot l'alumnat, en la qual l'eix vertebrador n'és l'acompanyament personal, social, acadèmic i professional, caldria replantejar-se la tutoria individualitzada com a sinònim de cotutoria. El què em refereixo és que no sé fins a quin punt el decret pot orientar als centres educatius per a què tots els docents siguin tutors individuals per tal de portar a terme l'acció orientadora, no només de la seva matèria o àmbit (tal i com s'especifica) sinó també des de la competència personal i social i d'aprendre a aprendre d'aquell alumnat del qual n'és referent. El tutor de grup cohesiona, treballa per la convivència a l'aula, etc. (ítems molt importants també per l'orientació personal i social), però a la pràctica, és possible que tingui aquesta visió integral de tots i cadascun dels seus alumnes? Com podem evidenciar aquesta feina sense la perspectiva que la nostra feina com docents no és només ensenyar una matèria sino que va molt més enllà i que tots tenim una funció orientadora que és alhora educativa? A més, crec que es pot interpretar erròniament la funció de "l'hora de tutoria" en els centres educatius des d'aquesta visió. "L'hora de tutoria" treballa tots aquests aspectes de l'orientació però també ha de ser un espai per crear dinàmiques de coneixement mutu, de crear vincles, de construir relacions, de comunicació, etc. (sobretot des de la mirada de l'enfocament restauratiu global - la base de la piràmide -).

Un altre punt a debatre que entenc que és una eina i per tant no se'n parla directament, és del **consell orientador**. Penso que hauria de ser un instrument de provenció cap a la postobligatòria i alhora d'avaluació del procés orientador. Crec que hauria de ser un document flexible i **adaptat al PEC i al Projecte de Convivència propi de cada centre**.

Un altre aspecte que penso que surt poc reflectit és l'**orientació amb l'alumnat NEE i el paper de l'EAP** en aquest tema sobretot de cara a la postobligatòria. Cal conèixer les opcions del territori per aquest alumnat i no sempre hi ha propostes viables i, per tant, cal poder acompanyar-los per a què puguin seguir la seva formació i, de vegades i degut a les propostes de la zona això no és possible. Relacionat amb això, cal esmentar que hi ha alumnat amb NEE tipus A amb poques propostes postobligatòries, certament existeixen els IFE's i alguns centres amb CFGM adaptats, però les opcions són poques tenint en compte el percentatge amb NEE tipus A. I això també és una conseqüència a tenir en compte de cara a l'abandonament escolar.

Per últim, la **transició entre etapes** (infantil - primària, primària - secundària, secundària - postobligatòria) caldria tenir en compte l'objectiu d'aquesta. És a dir, caldria acotar què necessitem saber i cal aportar.

Gràcies per compartir-ho i gràcies per deixar-nos-hi participar. És un decret que denota voluntat per a tenir en compte l'alumnat des de tots els seus àmbits, on realment n'és el protagonista i nosaltres l'acompanyem de la millor manera possible. Seguim!